Tüm Recm Olayları ve Kur'an'dan Silinmesi (+18)

Recm olayı açıldığında genelde müslümanlar yahudi kitabında olduğunu ve İslam'a kültürel olarak bulaştığını söylerler. Bakalım gerçekten öyle miymiş?

Abdullah İbn Ömer şöyle demiştir: Peygambere Yahudilerden birbiriyle zina etmiş bir erkekle bir kadın getirildi. Peygamber Yahudilere:

— "Sizler zina edenlere ne yapıyorsunuz?" diye sordu. Onlar:

— Bizler onların yüzlerini kömür sürüp karartıyor ve onları (bir merkeb üzerine ters olarak bindirip sokaklarda dolaştırmak suretiyle) hakaret ediyoruz, dediler.

Peygamber: — "Eğer doğru söyleyiciler iseniz, Tevrat'ı getirin de onu okuyun" (Âli İmrân: 93) kavlini söyledi.

Yahudiler Tevrat'ı getirdiler ve kendisinden razı bulunduktan bir adama (ki o, Abdullah ibn Sûriyâ el-A'ver el-Yahudidir):

— Yâ A'ver, oku! dediler.

O da Tevrat'tan recm âyetine kadar okudu da oranın üstüne elini koydu.

Abdullah ibn Selâm ona: — Elini onun üstünden kaldır! dedi.

O da elini kaldırdı. Bir de baktık ki, orada recm âyeti parlayıp durmaktadır.

Bunun üzerine Abdullah ibn Selâm: — Yâ Muhammed, şüphesiz bunlar üzerine taşlamak cezası vardır. Lâkin bizler recm âyetini aramızda gizliyorduk, dedi.

Peygamber: «Allah'ım! Senin emrini onlar öldürdükte ilk ihya eden benim!» buyurdu; ve emir vererek yahudileri akabinde recm ettirdi.

Derken Allah: "Ey Peygamber! Küfre şitâb edenler seni mahzun etmesin!.." Sûre-i Mâide, âyet: 41. âyet-i kerîmesini: «Size bu getirilirse onu hemen alın!» kavline kadar indirdi.

Buyuruyor ki: Muhammed'e gidin! Şayet size kömürlemekle dayağı emrederse onu alın! Ama recimle fetva verirse sakının!.. Az sonra Allahü teâlâ: "Her kim Allah'ın indirdiği (kitap) ile hükmetmezse işte onlar kâfirlerin ta kendileridir." "Her kim Allah'ın indirdiği (kitap) ile hükmetmezse işte onlar zalimlerin ta kendileridir." Sûre-i Mâide, âyet: 44-45. . "Her kim Allah'ın indirdiği (kitap) ile hükmetmezse iste onlar fasıkların ta kendileridir." Sûre-i Mâide, âyet: 47. ayetlerini indirdi. Bunların hepsi kâfirler hakkındadır. İbn Ömer: Ben onların taşlanmalarını gördüm, erkek, kadını taşlardan korumak için üzerine meylediyordu, demiştir.

Resûlüllah: Benden Öğrenin! Benden öğrenin!.. Allah onlara (kadı) çıkar bir yol halketti. Bekârla bekâr (zina ederse) yüz dayakla bir sene sürgün; evli İle evliye yüz dayak ve recim (var!) buyurdular. 1 2 3 4

Peygamber: – “Lût toplumunun yaptığı türden iş (eşcinsellik) yapan kimseleri bulduğunuzda yapanı (aktif durumda olanı), ‘kendisini yaptıranı (mef’ûl=pasif durumda olanı) öldürün!” buyurdu. 1 2 3

Ebu Hureyre, Peygamber’den, Lût toplumunun yaptığı türden iş yapanlar (eşcinseller) hakkında soru sorulduğunu ve Peygamber’in de şu karşılığı verdiğini anlatır: – “Üstte olanı da, altta bulunanı da (aktifi de, pasifi de) recmedin(öldürünceye dek taşlayın)!” 4

Peygamber buyurdu: — "Câriye zina eder de zinası (beyyine ile yahut gebelikle yahut da ikrar ile) sabit olduğu zaman, ona deynekleme cezası vurun. Sonra yine zina ederse, ona yine deynekleme cezası uygulayın. Sonra yine zina ederse, ona yine deynekleme cezası uygulayın. Sonra onu kıldan örülmüş bir ip karşılığında da olsa satınız!" 1 2 3

Sa'd ibn Ubâde: — Karımla beraber bir erkek görürsem, hiç aman vermeden onu kılıcımın keskin ağzıyla vurur öldürürdüm, demişti.

Onun bu sözü Peygambere ulaşınca, yanında bulunanlara:

— "Sizler Sa'd'ın bu kıskançlığına şaşıyor musunuz? Emin olunuz ki, ben ondan daha kıskancım. Allah da muhakkak benden daha çok kıskançtır" buyurdu. 1

Rasûlüllah mescidde iken bir adam (Mâiz ibnu Mâlik) geldi de ona nida etti ve: — Yâ Rasûlallah! Ben zina ettim! dedi.

Rasûlüllah ondan yüz çevirdi. Bu adam bu şekilde kendi aleyhindeki itirafını dört kere tekrar etti. Kendi aleyhine dört kere şehâdet edince Peygamber onu çağırdı da:

— "Sende delilik var mı?" diye sordu. O zât:

— Hayır (yoktur), dedi. Peygamber:

— "Sen evli misin?" diye sordu. O zât:

— Evet (evliyim), dedi.

— "Belki sen o kadını öptün yahut elinle elleyip çimdikledin yahut da sâdece baktın?" buyurdu. — Hayır yâ Rasûlallah! diye zina ettiğini ısrarla belirtince, Rasûlüllah hiçbir kinayeli lafız kullanmayarak açıkça:

— "Sen sikini o kadının amına koydun mu?" diye sordu.

Mâiz'in açıkça zina ettiğini ikrar etmesi sırasında artık Rasûlüllah onun recm edilmesini emretti. Bunun üzerine Peygamber oradakilere: — "Bunu götürünüz ve taşlayınız!" emrini verdi.

Maiz Bakî-i Garkad'e götürüldü. Kendisi ne bağlandı, ne de kuyu kazıldı. Ona kemik, topaç ve tuğla parçaları atıldı. Maiz koşmaya başladı. Onlar da arkasından koştu. Nihayet Harra kenarına geldi ve karşılarına dikildi. Onlar da kendisine Harra'nın kayalarını (yani taşları) attı, nihayet öldü ve sustu. Sonra Resûlüllah akşamlayın hutbe okumak üzere ayağa kalktı ve:

“Acaba biz Allah yolunda her gazaya gittikçe çoluk çocuğumuz arasında, teke meleyişi gibi melemesi olan bir adam kalacak mı! Şu boynuma borç olsun ki, Bunu yapan bir adam bana getirilmeye görsün! Yoksa onu (âleme) ibret yaparım!” buyurdular. “Artık onun için ne istiğfar etti, ne de söğdü!” 1 2 3 4 5 6

Bize Sufyân ibn Uyeyne tahdîs edip şöyle dedi: Biz bu hadîsi ez-Zuhrî'nin ağzından alıp ezberledik; o şöyle dedi: Bana Ubeydullah haber verdi ki, kendisi Ebû Hureyre ile Zeyd ibn Hâlid el-Cuhenî’den işitmiştir. Onların ikisi de şöyle demişlerdir: Bizler Peygamber’in yanında bulunuyorduk. Bir adam ayağa kalktı da: — (Yâ Rasûlallah!) Sana Allah adına yemîn eder ve aramızda yalnız Allah'ın Kitabı ile hüküm vermeni isterim, dedi.

Ondan daha anlayışlı olan hasmı da ayağa kalktı, o da: — (Evet) aramızda Allah'ın Kitabı ile hükmet ve (davamı söylemek üzere) bana izin ver! dedi.

Rasûlüllah ona: — "Söyle!" buyurdu. O da şöyle anlattı:

— Benin oğlum bu adamın yanında ücretli çalışıyordu. Onun karısı ile zina etmiş. (Bana oğluma recm lâzım geleceği söylendiğinden) ben bu adama yüz koyun ve bir de hizmetçi fidye verdim, oğlumu kurtardım. Sonra ben bu meseleyi ilim sahibi olan adamlara sordum. Onlar bana, henüz bekâr olan oğluma yüz değnek ile bir yıl gurbete sürgün gönderme cezası; bunun karısına da recm cezası lâzım geldiğini haber verdiler, dedi.

Rasûlüllah da: — "Nefsim elinde bulunan Allah'a yemin ederim ki, ben sizin aranızda elbette Azîz ve Celîl olan Allah'ın Kitabı ile hüküm vereceğim: Yüz koyunla hizmetçi sana geri verilir, senin oğluna da yüz değnek vurulur ve bir yıl sürgüne gönderilir" buyurdu, sonra da Uneys'e: — "Yâ Uneys! Bu adamın karısına git! Zina suçunu itiraf ederse, onu recm et!" diye emretti.

Uneys, kadına gitti. O da zina ettiğini itiraf edince onu recm etti.

Râvî Alî ibnu'l-Medînî şöyle dedi: Ben Sufyân ibn Uyeyne'ye: — "Benim oğlum bu adamın yanında ücretli idi" diyen adam: "Bana, oğlumun üzerine recm cezası olduğunu haber verdiler" sözünü söylememiştir, dedim.

Sufyân: — Ben o hususta ez-Zuhrî'den bunu işitip işitmediğimde şübhe etmekteyim. Onun için bazen bu cümleyi söyledim, bazen de sükût ettim, diye cevâb verdi.

Ömer: — Dikkat edin! Rasûlüllah recm etmiştir. O'ndan sonra biz de recm yaptık, dedi, demiştir. 1 2 3

Ezd kabilesinin Gâmid kolundan bir kadın geldi; ve: — Ya Resûlallah! Beni temizle! dedi.

“Vah sana!.. Dön de Allah'tan mağfiret dile! Ona tevbe et!” buyurdular.

Kadın: Görüyorum beni, Mâiz'i çevirdiğim gibi geri çevirmek istiyorsun, dedi.

«Ne oldu sana?» diye sordu. Kadın kendisinin zinadan gebe olduğunu söyledi. Bunun üzerine: “Sen mi?” buyurdu. Kadın:

— Evet! cevabını verdi.

Ona:“Karnındakini doğuruncaya kadar...” buyurdular.

Derken kadın doğuruncaya kadar geçimini Ensârdan bir zât üzerine aldı. Bilâhare Peygambere gelerek: — Gâmidli kadın doğurdu; dedi.

Efendimiz:“O halde onu recmedip de çocuğunu küçük olduğu halde emzirecek kimsesiz bırakamayız!” buyurdu.

Bunun üzerine Ensâr'dan bir zât ayağa kalkarak: — Çocuğun bakımı bana ait olsun ya Nebiyyaîlah! dedi. O da kadını recmettirdi.

Cuma günü (Şurâha el-Hamdâniyye denilen) kadını recmettiği zaman, Ali’nin: — Ben bu kadım Rasûlüllah'ın sünneti (yani kanunu) ile recmetmişimdir, dediğini tahdis ediyordu.

Bize Hâlid ibn Abdillah, eş-Şeybânî'den tahdîs etti ki, eş-Şeybânî şöyle demiştir: Ben Abdullah ibn Ebî Evfâ’ya: — Rasûlüllah recmetti mi? diye sordum.

O da: — Evet etti, diye cevap verdi.

Ben tekrar: — Rasûlüllah en-Nûr Sûresi'nin inmesinden evvel mi, yoksa sonra mı recmetti? dedim.

Abdullah ibn Ebî Evfâ: — Bunu bilmiyorum, dedi. 1 2 3

Aişe şöyle rivayet etmiştir: Andolsun ki recm etme âyeti ve yetişkin kişiyi on defa emzirme (sebebi ile nikahlamanın haramlığı) ayeti indi ve andolsun ki bu âyetler yatağımın altındaki bir yaprakta (yazılı) idi. Resûlüllah vefat edip biz onun ölümü ile meşgul olunca, evde beslenen bir koyun (veya keçi odaya) girip o yaprağı yedi.” 1

İbn Abbâs şöyle demiştir: Ben Muhâcirler'den birtakım adamlara Kur'ân okutuyordum. Bunlardan biri Abdurrahmân ibn Avf idi. Ben Ömer’in yaptığı son haccında Minâ'da Abdurrahmân ibn Avf’in evinde bulunduğum sırada, Abdurrahmân, Ömer ibnu'l-Hattâb'ın yanında imiş, oradan evine benim yanıma döndü de şöyle dedi: Eğer sen şu adamı göreydin muhakkak hayret ederdin: Bugün Emîru'l-Mü'minîn'in yanına bir adam geldi ve:

— Ey Mü'minlerin Emîri! Falan kişi hakkında ne düşünürsün: O kişi: Eğer Ömer ölürse, ben muhakkak falan kimseye (Talha ibn Ubeydillah'a) bey'at ederim. Vallahi Ebû Bekr'e yapılan bey'at istişâresiz, ansızın birdenbire yapılıp tamam oldu! diye konuşarak bir fitne çıkarmak istedi.

Ömer bu sözü işitince çok öfkelendi. Sonra: — Ben bu akşam üzeri Allah isterse insanların arasında ayağa kalkıp bir hutbe yapacağım da milletin mukadderatını gasp etmek isteyen bu adamları teşhir ederek, bunların te'vîlâtından insanları sakındıracağım! dedi,

Abdurrahmân dedi ki: Ben de Ömer'e: — Ey Müminlerin Emîri! Böyle yapma! Çünkü hacc mevsimi insanların her türlüsünü ve şerr işlerinde süratli olanlarını bir araya toplar. Sen hutbe için ayağa kalkacağın zaman, bu kimseler sana yakın bir yerde olmakta diğer insanlara galebe ederler. Ben senin ayağa kalkar da bu konuda bir konuşma yaparsan, bu konuşmayı her bir uçurucunun senden alıp etrafa uçurmasından, onu belleyememeleri ve manasını anlamamalarından ve o konuşmayı yakışmayacak birtakım yerlere koymalarından endişe ederim. Onun için sen yavaş ol, Medine'ye dönünceye kadar sabret. Çünkü Medine hicret ve sünnet yurdudur. Orada Suffa ehli ile, insanların eşrafı ile toplanıp söylemek istediğin şeyleri o topluluğa sağlam olarak söylersin, ilim ehli olanlar senin konuşmanı iyi belleyip anlarlar ve onu uygun yerlerine koyarlar (da fitneyi önlerler), dedim.

Ömer teklifimi kabul edip: — Dikkat et! Vallahi inşâallah Medîne'ye varıp ayağa kalkarak yapacağım ilk hutbemde bu meseleyi muhakkak konuşacağım! dedi,

İbn Abbâs dedi ki: Bizler zu'l-hicce ayının sonunda Medîne'ye geldik. Cuma günü olunca güneş ortadan meylettiği zaman bizler mescide gidişte acele davrandık. Nihayet ben Saîd ibn Zeyd ibn Amr ibn Nufeyl'i, minberin köşesinin yanında oturmuş olarak bulup, onun etrafına oturdum. Benim dizim onun dizine dokunuyordu. Çok beklemedim, Omer ibnu'l-Hattâb çıktı. Ben onun gelmekte olduğunu görünce Saîd ibn Zeyd ibn Amr ibni Nufeyl'e:

— Ömer bu öğleden sonra öyle mühim bir konuşma yapacak ki, halife yapıldığı günden beri böyle bir konuşma yapmamıştı! dedim.

Saîd ibn Zeyd benim sözümü kabul etmedi ve: — Ömer'in şimdiye kadar bundan önce söylemediği bir konuşma yapacağını neden ümit ettin ki! diye bunu uzak saydı.

Ömer minber üzerine oturup müezzinler de ezanları okuyup sükût ettikleri zaman ayağa kalktı. Allah'a hamd ve lâyık olduğu yüce sıfatlarla övdükten sonra "Amma ba'du = Sözün bundan sonrasına gelince" deyip şunları söyledi:

— Ben sizlere, Allah'ın benim konuşmamı takdir etmiş olduğu bir konuşma yapacağım: Bilmiyorum, belki bu konuşmam, benim ecelimin önündedir (vefatım yaklaşmış olabilir)! Her kim bu konuşmamı akledip anlar ve onu iyi ezberler ise bineğinin ulaştırdığı her yerde bunu söyleyip yaysın. Akledip kavramayacağından endişe eden kimseye gelince, ben hiçbir kimseye benim üzerime yalan söylemesini helal etmiyorum. Şüphesiz ki, Allah, Muhammed'i hak peygamber gönderdi ve O'na kitap indirdi. Allah'ın indirdiği şeyler içinde Recm Âyeti de vardı. Bizler o âyeti okuduk, akledip anladık ve iyice ezberledik. Bunun içindir ki, Rasûlüllah recm etti, ondan sonra biz de recm ettik. Ben insanlara zaman uzayıp da bir sözcünün: "Biz Allah'ın kitabında recm âyetini bulmuyoruz" demesinden ve Allah'ın indirmiş olduğu bir farizayı terk etmeleri suretiyle insanların sapıklığa düşmelerinden endişe ediyorum. Recm, Allah'ın kitabında sabit bir haktır. Bu, erkeklerden ve kadınlardan evlenip de zina eden, zinası da beyyine ile yahut gebelik ile yahut da itiraf ile sabit olan kimselere uygulanır.

Sonra bizler Allah'ın kitabında okumakta olduğumuz şeyler içinde: "Babalarınızdan yüz çevirmeyiniz! Şu muhakkaktır ki, sizin babalarınızdan yüz çevirmeniz (babalarınızdan başkalarına mensûbluk iddia etmeniz) sizin küfrünüz, nankörlüğünüzdür -yahut: Sizin babalarınızdan yüz çevirmeniz, muhakkak sizin için bir küfürdür-!" sözleri de vardı!

Dikkat edin! Sonra Rasûlüllah şunu da buyurmuştur: "Sizler beni, Meryem oğlu İsâ 'nın bâtıl üzere aşırı övülmesi gibi mübalağalı ve aşırı şekilde övmeyiniz. Sizler bana 'Allah'ın kulu ve Rasûlü deyiniz!" 1

Suyuti El-İtkan Fi Ulumil Kur'an Ayetlerde Nasih ve Mensuh Bölümü (47)

Aişe'den, şöyle dediğini rivâyet eder: Ahzab suresi nazil olunca, Resûlün sağlığında 200 ayetten ibaretti. Bu sûreden pek çok ayetin neshedilmesi sonucu, Hazret-i Osman zamanındaki Kur'an'ın teksiri sırasında, bugün mevcut olan ayet sayısı kadarıyla yazılmıştır.

Hubeyş'den, şöyle dediğini rivâyet eder. Ubeyy b. Ka'b bana şöyle dedi; Ahzâb suresi kaç ayettir? Ben de, 72 veya 73 ayettir, cevabını verdim. Ubeyy: Bu sûre, Bakara sûresine muadildi, recm ayetini bile bu surede okurduk, deyince, recm ayeti nedir, diye sordum. Ubeyy bu ayeti: "Evli erkek ve evli kadın zina ederlerse, Allah'tan bir ceza olmak üzere onları recmedin. Allah aziz ve hakimdir." şeklinde okudu.

Zeyd b. Sabit ve Said b. Âs, Mushaf'ın tertibi sırasında recm âyeti ile karşılaşınca Zeyd; Resûlüllah'ın Evli erkek ile evli kadın zina ederlerse, onları recmedin, dediğini işittim cevabını verir. Hazret-i Ömer ise; bu âyet nâzil olunca Resûlüllah'a geldim. Bunu âyet olarak yazayım mı deyince Resûlüllah Ömer'in bu teklifini pek hoş karşılamadı. Bunun üzerine Ömer; yaşlı ve evli olmayan bir erkek zina ederse kırbaçlanır, genç ve evli olan bir erkek zina ederse recm edilir, demiştir.

Zerkeşî «el-Burhân» adlı eserinde Hazret-i Ömer'in: Eğer insanlar Ömer, Allah'ın Kitab'ına ilâvede bulundu diye konuşmayacaklarını bilseydim, recm âyetini Kur'ân'a yazardım, sözünü şöyle açıklar, recm âyetinin Kur'ân'a yazılması caizdir, fakat dedikodudan korkması bunu engellemiştir. Esasta caiz olan, bazı dış tesirlerden dolayı, caiz olmaktan çıkar. Kitabet caiz olsaydı, âyetin yazılması gerekirdi. Çünkü âyetler bu şekilde yazılırdı.